

— Opfyldes disse kriterier af artikel 2621 i codice civile (som ændret ved lovdekret nr. 61 af 11. april 2002), som foreskriver en fængselsstraf på højst et år og seks måneder, og følgelig en forældelsesfrist på højst fire år og seks måneder, som begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor lovovertrædelsen blev begået? Dette gælder inden for rammerne af en retsorden, hvorefter det er fastsat, dels at undersøgelsesdommeren — efter af efterforskningen er afsluttet og anklagemyndigheden har rejst tiltale — skal foretage en prøvelse af, om det fornødne grundlag for at indlede straffesagen foreligger, og dels at sagen eventuelt skal behandles af tre instanser, før der kan afsiges endelig dom, og følgelig — i tilfælde af domfældelse — før straffen kan fuldbyrdes. I denne forbindelse bør det tages i betragtning, at det er vanskeligt at udføre den prøvelse, der kræves efter artikel 2621 ff. på grund af de snævre grænser for, hvad der er strafferetligt relevant, der er fastsat i denne bestemmelse (jf. artikel 2621, stk. 3 og 4).

(1) EFT L 65 af 14.3.1968, s. 8.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. oktober 2003 af Commissione Tributaria Provinciale di Cremona i sagen Banca Popolare di Cremona Soc. Coop.a.r.l. mod Agenzia Entrate Ufficio Cremona.

(Sag C-475/03)

(2004/C 21/29)

Ved kendelse afsagt den 9. oktober 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. november 2003, har Commissione Tributaria Provinciale di Cremona i sagen Banca Popolare di Cremona Soc. Coop.a.r.l. mod Agenzia Entrate Ufficio Cremona forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 33 i direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ ⁽²⁾ fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at der skal svares IRAP af værdien af den nettoproduktion, der fremkommer ved en sædvanlig udførelse af en selvstændigt organiseret virksomhed, hvis formål er produktion og omsætning af varer eller udførelse af tjenesteydelser?

(1) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

(2) EFT L 376 af 31.12.1991, s. 1.

Sag anlagt den 17. november 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig.

(Sag C-476/03)

(2004/C 21/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. november 2003 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dr. Claudia Schmidt og Dr. Wouter Wils, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser.
2. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/13/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder⁽²⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser.
3. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering⁽³⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser.
4. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiverne udløb den 15. marts 2003.

(1) EFT L 75 af 15.3.2001, s. 1.

(2) EFT L 75 af 15.3.2001, s. 26.

(3) EFT L 75 af 15.3.2001, s. 29.